

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoE/66/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413200322
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5413200322.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a Mgr. Miroslava Šeptáka, v exekučnej veci oprávneného: Ing. F. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, XXX XX Q. Q., proti povinnému: T. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. B., korešpondenčná adresa: M. P., L. F. XXXX, XXX XX R. B., o vymoženie 459,57 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 4Er/27/2013-23 zo dňa 11.04.2019, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil exekúciu a oprávnenému uložil povinnosť nahradiť trovy exekúcie vzniknuté súdnemu exekútorovi Mgr. Bernardovi Janíkovi vo výške 52,09 eur v lehote troch dní od doručenia uznesenia.

2. Zastavenie exekúcie súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na ust. § 167f ods. 1,2 , § 166a ods. 1 z. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“) a ust. § 243h ods. 1 prvá veta, § 57 ods. 2, § 58 ods. 1 z. č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok (ďalej len „EP“) tým, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Žilina sp. zn. 3OdK/25/2019 z 28.01.2019. Uznesenie o vyhlásení konkurzu bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 04.02.2019. Z predloženého exekučného spisu sp. zn. EX 305/2012 a skutočnosti, že prípis správcu dlžníka (povinného v tomto konaní) bol doručený oprávnenému vyplynulo, že pohľadávka vymáhaná v tomto konaní nepatrí medzi oddĺžením nedotknuté pohľadávky v zmysle § 166c ZoKR. Nakoľko v danom prípade bol na majetok povinného vyhlásený konkurz a v tomto exekučnom konaní sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze, pretože sa jedná o pohľadávku, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz, súd prvej inštancie s poukazom na citované zákonné ustanovenia rozhodol o zastavení exekúcie. O trovách exekúcie rozhodol podľa ust. § 200 ods. 5, § 203 ods. 3 EP a uložil oprávnenému nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie, ktoré preukázateľne vznikli a boli účelne vynaložené v celkovej výške 52,09 eur v súlade s ust. § 14 a § 22 vyhlášky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení účinnom do 31.03.2017.

3. Voči citovanému uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. Uviedol, že povinný bol jeho zamestnancom a spôsobil mu škodu spáchaním prečinu podvodu. Povinný zamĺchal skutočnosť, že sa jedná o pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním, čo svedčí o jeho nepoctivom zámere, s ktorým išiel do oddĺženia. Úmyselne sa priviedol do platobnej neschopnosti, od roku 2007 sa vyhýba trvalému zamestnaniu. Povinný bol v rozpore s ustanoveniami z. č. 7/2005 Z. z. osobne oddĺžený a následne voči nemu zastavená exekúcia. Oprávnený nesúhlasil ani s osobným oddĺžením povinného a ani s uloženou povinnosťou platiť trovy exekúcie. Vzhľadom na svoj vek 72 rokov a skutočnosť, že žije len zo starobného dôchodku, nie je schopný platiť aj takéto poplatky. Oprávnený namietal aj duplicitné exekučné konanie voči povinnému, keď sú vedené

dve exekučné konania EX 305/2012 a EX 19/2013. V exekučnom konaní EX 305/2012 už vyplatil požadovanú úhradu trov exekúcie a teda vyúčtovanie v konaní EX 19/2013 za ten istý exekučný titul považoval za duplicitné. Žiadal preto zrušiť napadnuté rozhodnutie, rovnako aj rozhodnutie o oddĺžení povinného a žiadal pokračovať v exekúcii.

4. Súdny exekútor vo vyjadrení k odvolaniu oprávneného uviedol, že povinný bol trestným rozkazom uznaný za vinného za úmyselný prečin a oprávnený bol odkázaný so svojim nárokom na občianske konanie. Exekučný titul je náhradou škody priznanej v občiansko-právnom konaní. K doplňujúcemu odvolaniu povinného uviedol, že sa jedná o dve samostatné exekučné konania vedené Okresným súdom Dolný Kubín, na základe dvoch exekučných titulov, čo bolo oprávnenému už vysvetlené v liste zo dňa 25.09.2019. V exekúcii č. EX 305/2012 je exekučným titulom uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 10C/31/2010-60 zo dňa 14.03.2011, ktorá exekúcia už bola právoplatne zastavená uznesením sp. zn. 4Er/79/2012 zo dňa 07.05.2019, trovy súdneho exekútora uhradené a exekúcia riadne ukončená.

5. Oprávnený v odvolacej replike k vyjadreniu súdneho exekútora uviedol, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 10C/31/2010 sa domáhal zaplata náhrady škody 237,11 eur s príslušenstvom, ktorú žalovaný spôsobil žalobcovi ako jeho zamestnanec, súd schválil rozhodnutím zo dňa 14.03.2011 zmier, na základe ktorého sa žalovaný zaviazal žalobcovi splatiť v splátkach po 30,-eur mesačne sumu 237,11 eur a nahradiť trovy konania vo výške 125,-eur. Ďalej v trestnom konaní bol vydaný trestný rozkaz sp. zn. 2T/51/2011 zo dňa 28.06.2011, ktorým bol povinný uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu a s nárokom na náhradu škody bol ako poškodený odkázaný na civilné konanie. Platobným rozkazom sp. zn. 7Ro/109/2012-14 to dňa 06.06.2012 bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť 459,57 eur s príslušenstvom z dôvodu neplatenia podľa uzatvorenej dohody. Vo všetkých týchto konaniach bol posudzovaný a riešený ten istý skutok - úmyselne spôsobená škoda zamestnanca svojmu zamestnávateľovi. Pri stanovení výšky náhrady škody sa vychádzalo z nedodržania vzájomne dohodnutého zmiernu a skutočne spôsobenej škody a preto výsledný nárok na úhradu spôsobenej škody v sume 459,57 eur bol rozhodnutý v platobnom rozkaze. Keďže sa jedná iba o jeden skutok, ale so zmenou v určení výšky škody, nebol dôvod na vedenie dvoch exekučných konaní EX 19/2013 a EX 305/2012. Zároveň je nepochybné, že ide v zmysle z. č. 7/2005 Z. z. o nedotknutú pohľadávku, ktorá nespadá do osobného bankrotu. Uvedené potvrdil aj súdny exekútor, ale len pokiaľ išlo o exekučné konanie EX 19/2013. Nesprávne však bolo postupované v exekučnom konaní pod EX 305/2012 - 4Er/79/2012. Na základe uvedených skutočností žiadal oprávnený o „uzavretie celého prípadu týkajúceho sa osobného bankrotu T. R. v intenciách ustanovení zákona č. 7/2005 Z. z. so súčasným odstránením konania v rozpore s týmto zákonom - zrušiť vydané uznesenia vč. prikázaného ukončenia exekúcie EX 305/2012, nariadiť pokračovanie v exekúciách resp. rozhodnúť len o 1 spoločnej exekúcii“.

6. Povinný nepodal v odvolacom konaní žiadne vyjadrenie.

7. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 z. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP zrušil a vec mu zmysle § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. V súdnej veci ide o exekučné konanie začaté pred 01.04.2017 a keďže ustanovenia § 243i až § 243k z. č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku (ďalej len „EP“) neustanovili inak, krajský súd vec posudzoval v zmysle ust. § 243h ods. 1 prvá veta EP podľa ustanovení Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017.

9. V zmysle § 9a ods. 1 EP v znení účinnom do 31.03.2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

10. Prioritne odvolací súd zdôrazňuje, že v preskúmvanej veci je exekúcia vedená na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 4Er/27/2013, EX 19/2013 na základe exekučného titulu, ktorým je platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Dolný Kubín č. k. 7Ro/109/2012-14 zo dňa 06.06.2012. Týmto exekučným titulom bolo povinnému v postavení odporcu uložené zaplatiť oprávnenému ako navrhovateľovi sumu 459,57 eur spolu s 9% úrokom z omeškania ročne od 11.04.2007 až do zaplata,

náhradu trov konania v sume 27,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 78,34 eur. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 04.07.2012.

11. Odvolací súd preto dáva do pozornosti odvolateľovi, že rámci tohto exekučného konania nemôže byť zrušené rozhodnutie vydané v inom exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 4Er/79/2012, EX 305/2012 na podklade exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Dolný Kubín pod sp. zn. 10C/31/2010, ktorým bol dňa 14.03.2011 schválený zmier. Ide o dve samostatné exekučné konanie, navyše exekučné konanie pod sp. zn. 4Er/79/2012, podľa vyjadrenia súdneho exekútora, už bolo právoplatne zastavené a trovy exekúcie uhradené oprávneným. Pokiaľ odvolateľ namieta duplicitu exekučného konania a trov exekúcie z dôvodu, že obe exekúcie sú vedené proti tomu istému povinnému a pre ten istý exekučný titul, odvolací súd poukazuje, že totožnosť veci znamená, že exekúcia je vedená medzi tými istými účastníkmi exekučného konania na základe toho istého exekučného titulu. V danom prípade však ide o dve samostatné exekučné konania vedené na podklade dvoch rozdielnych exekučných titulov.

12. V súvislosti s argumentáciou oprávneného smerujúcou k návrhu na zrušenie oddĺženia povinného sa žiada poukázať na to, že v exekučnom konaní súd nemôže sám rozhodnúť o zrušení oddĺženia pre veriteľom tvrdený nepoctivý zámer dlžníka. V zmysle ust. § 166f ods. 1 ZoKR má veriteľ dotknutý oddĺžením právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Zo znenia ust. § 166f ods. 1 ZoKR je zrejmé, že túto otázku nemôže exekučný súd riešiť v exekučnom konaní, ale musí o nej rozhodnúť súd, ktorý o oddĺžení rozhodol, na návrh veriteľa v samostatnom konaní.

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a prislúchajúceho spisového materiálu, ako aj vyjadrení účastníkov v odvolacom konaní dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je potrebné zrušiť podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c/ CSP, pretože súd prvej inštancie riadne neskúmal, či sa v danom prípade nejedná o oddĺžením nedotknutú pohľadávku, v dôsledku čoho je právne posúdenie veci vykonané súdom prvej inštancie nesprávne. Zároveň odvolací súd pristúpil k zrušeniu napadnutého rozhodnutia aj podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP z dôvodu nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ktoré nespĺňa náležitosti ust. § 220 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 234 ods. 2 CSP.

14. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

15. Podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

16. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) a Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004 sp.zn. I ÚS 226/03) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu vo vnútroštátnych podmienkach Slovenskej republiky ustanovuje § 220 CSP (predtým § 157 ods. 2 O.s.p.). Korektným a i ústavne konformným výkladom tohto ustanovenia možno dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú a napokon i len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené. Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka; porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky s jeho dôvodmi) v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov.

17. Nadväzne možno konštatovať, že pokiaľ súd neodôvodní svoje rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 ods. 2 CSP, porušuje tak právo na spravodlivý proces. Právo podať odvolanie môže účastník vo svojej veci uplatniť len v takom prípade, pokiaľ rozhodnutie, ktoré odvolaním napáda, obsahuje určité, zrozumiteľné a jasné dôvody, prečo súd vo veci tak rozhodol. Pokiaľ v rozhodnutí súdu nie sú dodržané náležitosti obsahu súdneho rozhodnutia, a to najmä z hľadiska odôvodnenia rozhodnutia súdu, nemá účastník konania možnosť, aby uplatnil svoje procesné právo podať odvolanie, a preto platí, že postupom súdu (nedostatok dôvodov rozhodnutia) došlo k porušeniu práva účastníka konania na spravodlivý proces. Hoci nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia nie je výslovným dôvodom pre zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 389 CSP), je možné túto vadu podradiť pod porušenie práva na spravodlivý proces, čo je odvolacím dôvodom, pre ktorý odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

18. V súdnej veci okresný súd zastavil exekúciu z dôvodu, že v danom prípade bol na majetok povinného vyhlásený konkurz a v tomto konaní sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze, pretože vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz. Okresný súd dospel k uvedenému záveru bez toho, aby dôsledne skúmal, či sú splnené zákonné podmienky v zmysle ZoKR na zastavenie exekúcie, predovšetkým sa riadne nezaoberal otázkou, či v tomto prípade nejde o tzv. nedotknutú pohľadávku v zmysle ust. § 166c ZoKR.

19. Podľa ust. § 167f ods. 1 ZoKR, na majetok podliehajúci konkurzu nemožno počas konkurzu začať ani viesť exekučné konanie alebo obdobné vykonávacie konanie.

20. Podľa § 167f ods. 2 ZoKR, ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze, alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Výťažok exekúcie, ktorý ešte nebol vydaný oprávnenému, exekútor po odčítaní odmeny a svojich trov, vydá oprávnenému.

21. V zmysle § 166a ods. 1 ZoKR, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a § 166c), len v konkurze alebo splátkovom kalendárom môžu byť uspokojené pohľadávky, ktoré vznikli pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len "rozhodujúci deň").

22. Z ust. § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR vyplýva, že oddĺžením je nedotknutá pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky,

23. V prípade oddĺžovacieho konkurzu sa exekučné konania vyhlásením konkurzu nezastavujú ex lege, bez osobitného rozhodnutia súdu, ale exekučný súd musí individuálne posúdiť, aká pohľadávka vzhľadom na ust. § 166a až § 166c ZoKR je v danom konaní vymáhaná a podľa toho rozhodnúť, či má byť exekúcia zastavená alebo nie. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii rozdeľuje pohľadávky do troch skupín, a to: 1/ pohľadávky, ktoré budú uspokojované počas konkurzu (§ 166a ZoKR), 2/ pohľadávky, ktoré budú vylúčené z uspokojenia (§ 166b ZoKR), t.j. nevymáhateľné pohľadávky, a 3/ nedotknuté pohľadávky (§ 166c ZoKR), t.j. také pohľadávky, ktoré bude musieť dlžník platiť aj po skončení konkurzu.

24. S poukazom na citované zákonné ustanovenia, je evidentné, že okresný súd sa neriadil zákonnou úpravou a exekúciu zastavil, napriek tomu, že dôsledne neposúdil splnenie podmienok na jej zastavenie podľa ZoKR, najmä okolnosť, či sa v danom prípade nejedná o nedotknutú pohľadávku. Okresný súd svoju argumentáciu, že predmetná pohľadávka môže byť uspokojená iba v konkurze, odôvodnil iba tým, že „z exekučného spisu EX 305/2012 a skutočnosti, že prípis správcu dlžníka bol doručený oprávnenému, vyplynulo, že pohľadávka vymáhaná v tomto konaní nepatrí medzi oddĺžením nedotknuté pohľadávky“.

25. Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že v predmetnej veci je vedená exekúcia na vymoženie pohľadávky oprávneného priznanej mu právoplatným a vykonateľným exekučným titulom - platobným rozkazom Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 7Ro/109/2012-14 zo dňa 06.06.2012, ktorým bol povinný zaviazaný zaplatiť oprávnenému sumu 459,57 eur s 9% úrokom z omeškania ročne od 11.04.2007 až do zaplatenia. Trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T/51/2011 zo dňa

28.06.2011, bol povinný uznaný vinným zo spáchania úmyselného prečinu podvodu a so svojim nárokom bol oprávnený ako poškodený trestným činom odkázaný na občianske súdne konanie. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.07.2011. Z popísaného skutkového stavu je možné vyvodiť záver, že platobný rozkaz (exekučný titul) môže predstavovať nárok na náhradu škody priznaný v občianskom súdnom konaní (na ktorého uplatnenie bol odkázaný oprávnený v trestnom konaní) a teda uvedená pohľadávka môže mať charakter pohľadávky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním, tak ako to predpokladá ust. § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR. Súd prvej inštancie si však nezadovážil dostatočný skutkový podklad (pripojením základného spisu), aby mohol vyhodnotiť charakter vymáhanej pohľadávky, čo musí súd urobiť z úradnej povinnosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je odvolací súd toho názoru, že okresný súd rozhodol predčasne, keď uzavrel, že je daný dôvod na zastavenie exekúcie bez toho, aby mal spoľahlivo zistený skutkový stav a bez toho, aby zohľadnil povahu vymáhanej pohľadávky ako pohľadávky nedotknutej oddĺžením povinného.

26. Z uvedených dôvodov, odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

27. V ďalšom konaní bude úlohou okresného súdu riadne a spoľahlivo zistiť skutkový stav, predovšetkým z obsahu trestného spisu sp. zn. 2T/51/2011, ako aj z obsahu spisov v konaniach sp. zn. 7Ro/109/2012 a sp. zn. 10C/31/2010, zistí a opätovne posúdi aj s ohľadom na argumentáciu účastníkov produkovanú v odvolacom konaní, či v danom prípade ide o tzv. nedotknutú pohľadávku zmysle ust. § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR a či sú splnené zákonom stanovené podmienky pre možné zastavenie exekúcie. Následne bude úlohou súdu prvej inštancie, opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie odôvodniť tak, aby bolo zrejmé, na základe akých zistených skutočností dospel k právnomu záveru podľa výrokovej časti svojho rozhodnutia.

28. Na záver odvolací súd upozorňuje okresný súd aj na nesprávny postup pri doručovaní písomností povinnému, keď doručoval tak napadnuté uznesenie, ako aj odvolanie a ďalšie vyjadrenia v rámci odvolacieho konania povinnému na adresu Nocľaháreň STOP - ŠANCA, M. R. Štefánika 1850, 026 01 Dolný Kubín, pretože je zrejmé, že na danej adrese na povinný nenachádza. Zásielka sa z uvedenej adresy opakovane okresnému súdu vrátila ako nedoručená z dôvodu, že adresát je neznámy. Pokiaľ sa okresnému súdu nepodarí zistiť inú adresu pobytu povinného, bude potrebné postupovať podľa ust. § 106 CSP a doručovať zásielky povinnému na adresu evidovanú ako adresu trvalého pobytu v Registri obyvateľov.

29. Zároveň okresný súd v ďalšom konaní v rámci doručovania dodrží postup v zmysle ust. § 373 až § 375 CSP a doručí stranám aj také procesné podania, ktorých doručenie mu síce procesná právna úprava neukladá, pokiaľ je to nevyhnutné pre zachovanie práva na spravodlivý proces rešpektujúci princíp rovnosti zbraní (ktorý si vyžaduje, aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej situácie, než v ktorej je jej odporca (pozri Komanický vs. Slovenská republika, rozsudok zo 04. júna 2002, bod 45,46)).

30. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie nie je prípustné.